

פרשת השבוע על פי ה"ש משמואל"

פרשת וזאת הברכה

ו. כי ג' זרכיך יכה ?

יאן א. 1

ברשי' לפני מותו סמוך למיתתו שם לא
עכשו אמיתי. ונראה שלולא מצד
הdochek שם לא עכשו אמיתי כי בדעתו
עוד להמתין. ובודאי הטעם כי הברכות הן
לפי ערך המקבל שם הוא כל המקבל עוד
יותר, תגדל גם הברכה עוד יותר, וישראל
שבאותה עת היו מתעלמים והולכים כמ"ש
ולא נתן לכם ה' לב לדעת עד הימים הוה
ועיין פירשי' שם שמשמע עד ולא עד בכלל,
ווקני תלמידי חכמים דעתן מתישבת עליהם,
על כן לוילא שהשעה דוחקתו ה' רצונו
להמתין עוד יותר והיו הברכות
גביהין עוד יותר :

ונראה שהברכות האלו הן נצחיות, כי הן
תורת הש', וכמו שהתורה נצחית
כן הן הברכות, ועד היום הוא באילו משה
עומד וברך הימים וכל אחד לפי מה שהוא
כלי לקבל הברכות עדין הוא מקבל ;
ולפי האמור יש ליתן טעם שמתכוון לגמר
את התורה בשם' ולא קודם ר'יה
או קודם פסח, מושם לאחר ר'יה' וכוכות
וכוכן בשם' להיות כל מוכשר ביטר כדי
לקבל ברכות מושיע'ה ביתר שאת :

ב. יאורה אגיה ע"ה ג' ואנ' איזאיה נזהל

יאן א. 6

האנושי בודאי ה' בבח' ב', ואם לא הוא
ה' בבח' בן מי היה' זאת, ובכן יכול שואת
גנות למשה, ע"ז אמר שאינו כן שדרבה
זה שבך גדול למשה שעם כל דבריו ה'
מקבל עליו בכל פעם יותר ויותר על מלכות
שימים כעבד העולה הכל רק לטובת רבו
ולא השתמש עם הרבויות והאהבה לעצמו
להתענג על ה' רק הכל לעבדות ה', וזאת
היא מدت כל השלמים, וע"כ נקראו כל
הנבאים עבדים. ומהו תולחת מוסר לכל
איש שיש לו התעוררות של שמחת מצוה, לא
יספיק זה בעיניו, רק או יקבל עליו על
מלכות שמים שלימה לקשור עצמו בקשר
אמץ להיות רק ביראת השם כל היום :

המתברך אליו והגביהו עד שיה רואי ל渴יב
וכבר אמרנו במק"א בשם כ"ק אבי אדרוייד
וצלהה' פירוש ויקרא הינו שקראו אותו
לבוא הולם שהגביה אותו לבראת הקורא.
בא יעקב וחידש עוד יותר שוגם וזה עוד איננו
התכלית, שאף שהוא רואי ל渴יב בשעת
הברכה עוד איננו מספיק, כיון שאח"כ יכול
להשתנות הדבר. וכמ"ש הרב הקדוש ר'ב
פרשיטה צלהה' ובוא עירך כל הברכות
ה' אלה והשיגוך, כי ברכה באח מחתה שהי'
לו לב נשבר, וכאשר באה הברכה יכול להשיג
מעט התנסחות ואיננו עוד שפל בעיניו כמו
בראשונה, ע"ז מאבד את מה שננתנו לו,
ע"כ אמר "וישיגוך שישיגו אותך עזץ יעקב
מקודם לב נשבר. וזה עצמו עצה יעקב
שיטים בוואת, כי ידוע שאות היא מרת
דוד המלך ע"ה שהי' שפל בעיניו עצמו כמ"ש
(ש"ב ו' כ"ב) ונקלות עוד מזאת, ע"ז
הברכות האלו קיימין לעד כי דברי תורה
לא נצחיים המה, כי מרע'ה נתן אותו הכה
ליישראל שאף בהשיגם כל הברכות וכל
הטובות שבעולם ישארו נדכאים ושפלים
בעיני עצם, כמ"ש (דברים ז' ז') כי אתם
המעט מכל העמים ודרשו זיל (חולין פ"ט)
שאתם ממעטים עצם לפני. ובא דוד והשיג
לומר באשרי, והיינו כי ידוע שמדת אשרי
היא בכתיר כי ידוע בתקה'ז, והוא העלה את
ישראל לרום המעלות למדרגת אין סכל
המגעה שמה אי אפשר לו להשיג שום
השתנות, וע"כ ישראלי עצם גדור תמיד
כاطפ ואין בעיניו עצם נגד הקב'ה, וזה
עצמיו הוא העיקר לברכות. והבן :

יאן א. 7

בספריו, וכואורה אינו מובן מה מעלה היא זו
אך הרומו הוא שההשפעה יוצאת ליישראל
דרך ארציו של יוסף, וכבר אמרנו מדרות
תורה היא תיקון לפגם ברית, ע"כ היא
מביאה כל מיני השפעות המרומות בגם :

6. וימת שם משה עבד ה', בספריה לא בגנותו
של משה הכתוב מדבר אלא בשבחו
שכנן מצינו בנכאים הראשונים שנקרו עבדים
שנאמר כי לא יעשה ה' דבר כי אם גלה
כך סודו אל עבדיו הנביים. ויש להדיבן מי
ס"ד שואת גנות. ונראה דנהה יש בח' בין
ובבח' עבד, כמו שאנו אומרים אם כבניהם
אם כעבדים, ומשיע'ה שהי' מובהר המין
המשמעות. וזה שמרמו ומרаш הררי קדם,

שנת תרע"ב

במד"ר אברם בירך את יצחק את מני דכתיב
ויתון אברם את כל אשר לו ליצחק
מה נתן לו וכו' ר' חממי אמר ברכה נתן
לו כענין שנאמר ויתן לך האלקים. עמד
יצחק לביך את יעקב אמר במקום שפסק
אבא שם אני מתחילה ביתן, מנין מה שנאמר ויתן
אף אני מתחילה אמר אבא הפסק ביתן
לך וגוי, ובמה חתום יצחק בקריאת שנאמר
ויקרא יצחק וגוי, עמד יעקב לביך בקריאת
(השבטים אמר אני פותח אלא בקריאת
שנאמר ויקרא יעקב וגוי. ובמה חתום בזאת
שנאמר וואת אשר דיבר להם אביהם, עמד
משה לביך את ישראל אמר אני פותח
אל בזאת מני מה שקרינו בענין וואת
הברכה. ובראשית רבבה (ס"ו' ו' ויחי) מיטים
בזה ובמה חתום משה אשור' ישראל; ואף דוד
שבא לומר תחלה מקום שפסק משה שם
התחילה שנאמר אשרי האיש אשר לא
לך וגוי :

ג. ביאור הדברים גוראה דכל אחד פתח שער
לשוני והשני עליה בשער ההוא והעמיק
עד שפתה שער של שלישי, וכן כולם. והיינו
דנהה לשון מתנה זהא דבר שאין לו שיקות
למקבל שם היהת לו שיקות הי' שלו מלאו
ולא הי' נזכר לקלחו במתנה. וזה שחדיש
אברהם שנתן הברכות ליצחק בלשון יתן,
היא שאל יגיעו לו הברכות מצד הדין
גמי היה הברכות בתרות מתנה. בא יצחק
וחידש עוד יותר שלכל בלחתי שיתקיים אצל
3. איננו כלוי לקלבול בלתי אפשר שיתקיים אצל
הברכות. האlama הדומה לכל מונקב שאפי'
אתה נתון בו כל המשקין שעבורם לא ישאר
בו כלום. ע"כ חתום בקריאת הינו שקרא את

מה שהאריך מושיע'ה בברכת לוי ו يوسف
יותר מברכת כל השבטים, שלוי הוו
תורה ועובדיה, יוסף צדק יסוד עולם מדרות
שמירת הברית, ובאלוי תלי הכל, וזה בליך זה
גמי אי אפשר, כי בלחתי שומר הברית תורה
במה נחשבת היא, ובלחתי תורה ועובדיה אי
אפשר להיות שומר הברית כמו (סנהדרין
ל'ז), שamar הוא צדוקי אפשר אש בנעדרת
ואינה מתבהבת, והיינו שלפי הטבע או אפשר
/, להיות שומר הברית. רק בכך התורה
ותעבודה שמביהין את האדם למלعلا מון
הטבע, ע"ז בין השפעות ישראל גמי
למלعلا מן הטבע, כי מדרות של יוסף הוו
המשמעות. וזה שמרמו ומרاش הררי קדם,
שהררי יוסף נבראו קודם הררי כל א' כמ"ש